

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2001/C 36/01	Fælles holdning (EF) nr. 4/2001 af 17. november 2000 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/548/EØF	1
2001/C 36/02	Fælles holdning (EF) nr. 5/2001 af 30. november 2000 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge	24
2001/C 36/03	Fælles holdning (EF) nr. 6/2001 af 19. december 2000 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF	35

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 4/2001

fastlagt af Rådet den 17. november 2000

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/.../EF om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/548/EØF

(2000/C 36/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

køretøjssystemer, komponenter og separate tekniske enheder også anvendelse på direktiv 78/548/EØF.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 78/548/EØF af 12. juni 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende opvarmning af bilers kabiner⁽⁴⁾ blev vedtaget som et af særdirektiverne under den EF-typegodkendelsesprocedure, der er fastlagt ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽⁵⁾. Følgelig finder bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF om

(2) Efter direktiv 70/156/EØF, særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 3, skal der til hvert særdirektiv knyttes et oplysningsskema, der indeholder de relevante punkter i bilag I til nævnte direktiv, og en typegodkendelsesattest, baseret på bilag VI til samme direktiv, således at typegodkendelser kan edb-registreres.

(3) Som følge af den tekniske udvikling har mange typer køretøjer nu anlæg, der forbrænder dieselolie, benzin eller LPG til opvarmning af passagerum (f.eks. i busser), varerum (f.eks. i lastbiler og påhængskøretøjer) eller soverum (f.eks. i lastbiler og campingbiler), med henblik på at opnå effektiv opvarmning uden støj og gasemission fra en kørende fremdrivningsmotor, medens køretøjet er parkeret. Af hensyn til sikkerheden er det nødvendigt også at fastsætte krav vedrørende varmeanlæg af forbrændingstypen og montering af disse. Sådanne krav bør afspejle den højeste aktuelle tekniske standard.

(4) Det er nødvendigt, at der gives mulighed for typegodkendelse af opvarmningsanlæg af forbrændingstypen som komponenter og af køretøjer monteret med sådanne anlæg.

(5) Det vil blive nødvendigt at give mulighed for at opstille supplerende sikkerhedsmæssige krav til anlæg til opvarmning med autogas (LPG) ved at tilføje et bilag.

⁽¹⁾ EFT C 326 af 24.10.1998, s. 4, og EFT C 116 E af 26.4.2000, s. 2.

⁽²⁾ EFT C 101 af 12.4.1999, s. 15.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 58), Rådets fælles holdning af 17.11.2000 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 168 af 26.6.1978, s. 40.

⁽⁵⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/91/EF (EFT L 11 af 16.1.1999, s. 25).

(6) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(7) Af hensyn til klarheden bør direktiv 78/548/EØF ophæves og erstattes af nærværende direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved »køretøj« forstås ethvert køretøj, som direktiv 70/156/EØF finder anvendelse på.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører anlæg til opvarmning af passager- eller varerum, nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse af en type køretøj eller en type anlæg til opvarmning ved forbrænding, hvis anlægget opfylder kravene i bilagene.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører anlæg til opvarmning af passager- eller varerum, nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagning eller brug af et køretøj eller af et anlæg til opvarmning ved forbrænding, hvis anlægget opfylder kravene i bilagene.

Artikel 4

1. Fra den ...(*) kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører opvarmningsanlægget,

— nægte EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse af en type køretøj eller opvarmningsanlæg, eller

— forbyde salg, registrering eller ibrugtagning af køretøjer eller salg eller ibrugtagning af opvarmningsanlæg

hvis opvarmningsanlægget opfylder kravene i dette direktiv.

(*) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Fra den ...(**)

— kan medlemsstaterne ikke længere meddele EF-typegodkendelse

— kan medlemsstaterne nægte national typegodkendelse

af en køretøjstype af grunde, der vedrører opvarmningsanlægget, eller af en type anlæg til opvarmning ved forbrænding, hvis kravene i dette direktiv ikke er opfyldt.

3. Fra den ...(***)

— skal medlemsstaterne anse typeattester, der ledsager nye køretøjer i henhold til direktiv 70/156/EØF, for ugyldige til det i samme direktivs artikel 7, stk. 1, nævnte formål

— kan medlemsstaterne nægte salg, registrering og ibrugtagning af fabriksnye køretøjer

af grunde, der vedrører opvarmningsanlægget, hvis kravene i nærværende direktiv ikke er opfyldt.

Dette stykke gælder ikke for køretøjstyper, der er udstyret med anlæg til opvarmning ved udnyttelse af spildvarme — vand.

4. Fra den ...(***) finder de krav i dette direktiv, som vedrører anlæg til opvarmning ved forbrænding som komponenter, anvendelse til formålet i artikel 7, stk. 2, i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 5

Senest den ...(***) undersøger Kommissionen supplerende sikkerhedsmæssige krav med hensyn til anlæg til opvarmning af motorkøretøjer med autogas (LPG) og ændrer i givet fald dette direktiv efter proceduren i artikel 6, stk. 2.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af det udvalg med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, der er nedsat ved artikel 13 i direktiv 70/156/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«.

(**) 30 måneder efter direktivets ikrafttræden.

(***) 42 måneder efter direktivets ikrafttræden.

(****) 12 måneder efter direktivets ikrafttræden.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Direktiv 70/156/EØF ændres således:

1) Punkt 36 i del 1 i bilag IV affattes således:

»Vedrørende	Direktiv nr.	Henvisning til EFT	Finder anvendelse på										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
36. Opvarmningsanlæg	2000/.../EF		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

2) Bilag XI ændres således:

a) Punkt 36 i del 1 affattes således:

»	Emne	Direktiv nr.	M ₁ ≤ 2 500 kg (1)	M ₁ > 2 500 kg (1)
36.	Varmeanlæg	2000/.../EF	I	G + P«

b) Punkt 36 i del 2 affattes således:

»	Emne	Direktiv nr.	Pansrede køretøjer i klasse M ₁
36.	Varmeanlæg	2000/.../EF	X«

Artikel 8

Direktiv 78/548/EØF ophæves med virkning fra den ...(*). Henvisninger til det ophævede direktiv skal anses som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...(**) og underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 10

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...
Formand

På Rådets vegne

...
Formand

(*) 30 måneder efter direktivets ikrafttræden.

(**) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

BILAGSFORTEGNELSE

BILAG I:	Administrative bestemmelser om EF-typegodkendelse
<i>Tillæg 1:</i>	Oplysningssskema — EF-typegodkendelse af motorkøretøjer
<i>Tillæg 2:</i>	EF-typegodkendelsesattest
<i>Tillæg 3:</i>	Oplysningssskema — EF-typegodkendelse af komponent
<i>Tillæg 4:</i>	EF-typegodkendelsesattest
<i>Tillæg 5:</i>	EF-typegodkendelsesmærke for komponent
BILAG II:	Anvendelsesområde, definitioner og krav
BILAG III:	Krav til anlæg til opvarmning ved udnyttelse af spildvarme — luft
BILAG IV:	Prøve for luftkvalitet
BILAG V:	Temperaturprøve
BILAG VI:	Prøve for forurenende stoffer i røggassen
BILAG VII:	Krav til anlæg til opvarmning ved forbrænding og montering af sådanne anlæg
BILAG VIII:	Sikkerhedskrav til autogas (LPG)-opvarmningsanlæg

---

BILAG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM EF-TYPEGODKENDELSE

1. ANSØGNING OM EF-TYPEGODKENDELSE AF KØRETØJSTYPE
    - 1.1. Ansøgning om EF-typegodkendelse af en køretøjstype i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF hvad angår opvarmningsanlægget indgives af køretøjets fabrikant.
    - 1.2. Oplysningsskemaet udformes som vist i tillæg 1.
    - 1.3. Følgende materiale skal indleveres til den tekniske tjeneste, der forestår typegodkendelsesafprøvningen:
      - 1.3.1. et køretøj, der er repræsentativt for den køretøjstype, der søges godkendt.
  2. MEDDELELSE AF EF-TYPEGODKENDELSE AF EN KØRETØJSTYPE
    - 2.1. Hvis de relevante krav er opfyldt, meddeles EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv 70/156/EØF.
    - 2.2. EF-typegodkendelsesattesten udformes som vist i tillæg 2.
    - 2.3. Hver godkendt køretøjstype tildeles et godkendelsesnummer i overensstemmelse med bilag VII til direktiv 70/156/EØF. En medlemsstat må ikke tildele samme nummer til to forskellige køretøjstyper.
  3. ANSØGNING OM EF-TYPEGODKENDELSE AF EN TYPE OPVARMNINGSANLÆG AF FORBRÆNDINGSTYPEN
    - 3.1. Ansøgning om EF-typegodkendelse af et opvarmningsanlæg i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF indgives af anlæggets fabrikant.
    - 3.2. Oplysningsskemaet udformes som vist i tillæg 3.
    - 3.3. Følgende skal indleveres til den tekniske tjeneste, der forestår typegodkendelsesafprøvningen:
      - 3.3.1. et opvarmningsanlæg, der er repræsentativt for den type, der søges godkendt.
  4. MEDDELELSE AF EF-TYPEGODKENDELSE AF EN TYPE OPVARMNINGSANLÆG AF FORBRÆNDINGSTYPEN
    - 4.1. Hvis de relevante bestemmelser er opfyldt, meddeles EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 3, og, i påkommende tilfælde, artikel 4, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF.
    - 4.2. EF-typegodkendelsesattesten udformes som vist i tillæg 4.
    - 4.3. Hver godkendt type opvarmningsanlæg tildeles et godkendelsesnummer i overensstemmelse med direktiv 70/156/EØF, bilag VII. En medlemsstat må ikke tildele samme nummer til to forskellige opvarmningsanlæg.
    - 4.4. Hvert opvarmningsanlæg, der er godkendt i henhold til dette direktiv, skal være påført EF-komponenttypegodkendelsesmærkning som angivet i tillæg 5.
  5. ÆNDRING AF TYPE OG TYPEGODKENDELSE
    - 5.1. For ændring af en type køretøj eller opvarmningsanlæg, der er godkendt i henhold til dette direktiv, gælder bestemmelserne i artikel 5 i direktiv 70/156/EØF.
  6. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE
    - 6.1. Der træffes foranstaltninger til sikring af produktionens overensstemmelse i henhold til artikel 10 i direktiv 70/156/EØF.
-

Tillæg 1

OPLYSNINGSSKEMA nr. ...

i henhold til bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF⁽¹⁾ om EF-typegodkendelse af motorkøretøjer hvad angår opvarmningsanlæg⁽²⁾

(direktiv 2000/.../EF)

Nedennævnte oplysninger skal i det omfang, de er relevante, indsendes i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i en passende målestok og detaljeringsgrad i A4-format eller foldet til A4-format. Eventuelle fotografier skal være tilstrækkelig detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, anføres relevante funktionsspecifikationer.

- 0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER
  - 0.1. Mærke (fabrikantens firmabetegnelse): .....
  - 0.2. Type: .....
  - 0.2.1. Handelsnavn: .....
  - 0.3. Typeidentifikationsmærker, såfremt anbragt på køretøjet (b): .....
  - 0.3.1. Mærkets anbringelsessted: .....
  - 0.4. Køretøjets klasse (c): .....
  - 0.5. Fabrikantens navn og adresse: .....
  - 0.8. Adresse på samlefabrik(ker): .....
- 1.0. KØRETØJETS ALMINDELIGE KONSTRUKTIONSSPECIFIKATIONER
  - 1.1. Fotografier og/eller tegninger af et repræsentativt køretøj: .....
- 3. MOTOR (q)
  - 3.1.1. Fabrikantens motorkode: .....
(som markeret på motoren, eller anden identifikationsmåde)
  - 3.2.1.1. Funktionsprincip: styret tænding/kompressionstænding, firetakt/totakt⁽¹⁾
  - 3.2.1.2. Antal cylindre og cylinderarrangement: .....
  - 3.2.1.8. Største nettoeffekt: ... kW ved ... min⁻¹ (den af fabrikanten angivne værdi)
  - 3.2.7. Kølesystem (væske/luft)⁽¹⁾
    - 3.2.7.1. Nominel indstilling af motorens temperaturregulering: .....
    - 3.2.8.1. Tryklader: ja/nej⁽¹⁾

⁽¹⁾ Punkter og fodnoter i dette oplysningsskema er nummereret som i bilag I til direktiv 70/156/EØF. Ikke-relevante punkter udelades.

⁽²⁾ For opvarmningsanlæg, som udnytter varmen fra motorens kølevæske, finder kun punkt 0 til 0.8, 3.2.7 og 9.10.5.1 anvendelse.

- 3.2.8.1.2. Type(r): .....
  - 3.2.8.1.3. Beskrivelse af systemet (f.eks. maksimalt ladetryk: ... kPa, eventuel ladetrykventil): .....
  - 9. KARROSSERI
  - 9.10.5. Varmesystemer for kabinen
  - 9.10.5.1. En kort beskrivelse af køretøjstypen med hensyn til varmesystemet, hvis varmesystemet anvender varmen i motorkølevæsken .....
  - 9.10.5.2. En kort beskrivelse af køretøjstypen med hensyn til varmesystemet, hvis køleluft eller udstødningsgas fra motoren anvendes som varmekilde, herunder:
    - 9.10.5.2.1. skitsetegning af varmesystemet, der viser placeringen i køretøjet .....
    - 9.10.5.2.2. skitsetegning af varmeveksleren til varmesystemer, der anvender udstødningsgas til opvarmning, eller af de dele, hvor varmevekslingen finder sted (for varmesystemer, der anvender køleluft fra motoren til opvarmning) .....
    - 9.10.5.2.3. gennemskåret tegning af henholdsvis varmeveksleren eller de dele, hvor varmevekslingen finder sted, med angivelse af godstykkelse, anvendte materialer og overfladekarakteristik .....
    - 9.10.5.2.4. specifikationer for andre større komponenter i varmesystemet, f.eks. blæseren, med hensyn til konstruktion og tekniske data.
  - 9.10.5.3. Maksimalt el-forbrug: ... kW.
-

Tillæg 2

MODEL

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

Myndighedens stempel

Meddelelse om

- typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- nægtelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

for en køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed ⁽¹⁾ i henhold til direktiv 2000/.../EF.

Typegodkendelse nr.: .....

Årsag til udvidelse: .....

DEL I

- 0.1. Mærke (fabrikantens firmabeteegnelse): .....
- 0.2. Type: .....
- 0.2.1. Handelsnavn: .....
- 0.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽¹⁾ ⁽²⁾: .....
- 0.4. Køretøjets klasse ⁽¹⁾ ⁽³⁾: .....
- 0.5. Navn og adresse på fabrikanten: .....
- 0.7. Anbringelsessted og -måde for EF-typegodkendelsesmærket for komponenter og separate tekniske enheder: ...
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker): .....

DEL II

- 1. Eventuelle supplerende oplysninger: se tillæg
- 2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvninger: .....
- 3. Afprøvningsrapportens dato: .....

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.
⁽²⁾ Indeholder typeidentifikationen tegn, som ikke indgår i beskrivelsen af den type køretøj, komponent eller separate tekniske enhed, som omfattes af denne typegodkendelsesattest, erstattes de pågældende tegn i dokumentationen af spørgsmålstegn (f.eks. »ABC??123??«).
⁽³⁾ Som defineret i bilag II A til direktiv 70/156/EØF.

4. Afprøvningsrapportens nummer: .....
5. Eventuelle bemærkninger: se tillæg
6. Sted: .....
7. Dato: .....
8. Underskrift: .....
9. Indholdsfortegnelsen til den informationspakke, der er indgivet til den godkendende myndighed, og som udleveres på begæring, er vedlagt.

Tillæg

til EF-typegodkendelsesattest nr. ... vedrørende typegodkendelse af køretøj i henhold til direktiv 2000/.../EF

1. Supplerende oplysninger
  - 1.1. Opvarmningsanlæg, som udnytter spildvarme fra motorens kølervæske/udstødningsgas/køleluft ⁽¹⁾
  - 1.2. Eventuelle anlæg til opvarmning ved forbrænding
5. Bemærkninger: .....

⁽¹⁾ Som defineret i bilag II til direktiv 70/156/EØF.

Tillæg 3

OPLYSNINGSSKEMA nr. ...

om EF-typegodkendelse af anlæg til opvarmning ved forbrænding*(direktiv 2000/.../EF)*

Nedennævnte oplysninger skal i det omfang, de er relevante, indsendes i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i en passende målestok og detaljeringsgrad i A4-format eller foldet til A4-format. Eventuelle fotografier skal være tilstrækkelig detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, anføres relevante funktionsspecifikationer.

- 0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER
  - 0.1. Mærke (fabrikantens firmabetegnelse): .....
  - 0.2. Type: .....
  - 0.2.1. Eventuel(le) handelsbetegnelse(r): .....
  - 0.5. Fabrikantens navn og adresse: .....
  - 0.7. Anbringelsessted og -måde for EF-typegodkendelsesmærket for komponenter og separate tekniske enheder: ..
  - 0.8. Adresse på samlefabrik(ker): .....
- 1.0. ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING
  - 1.1. Prøvetryk (i tilfælde af et anlæg til opvarmning ved forbrænding, der opvarmes med LPG eller tilsvarende: gastrykket ved indtaget til anlægget): .....
  - 1.2. etc.

Tillæg 4

MODEL

(største format: A4 (210 × 297 mm))

EF-TYPEGODKENDELSESATTEST

Myndighedens stempel

Meddelelse om

- typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- nægtelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

for en type køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed ⁽¹⁾ i henhold til direktiv 2000/.../EF.

Typegodkendelse nr.: .....

Begrundelse for udvidelsen: .....

DEL I

- 0.1. Mærke (fabrikantens firmabetegnelse): .....
- 0.2. Type og handelsbetegnelse(r): .....
- 0.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽¹⁾ ⁽²⁾: .....
- 0.4. Køretøjets klasse ⁽¹⁾ ⁽³⁾: .....
- 0.5. Navn og adresse på fabrikanten: .....
- 0.7. Anbringelsessted og -måde for EF-typegodkendelsesmærket for komponenter og separate tekniske enheder: ...
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker): .....

DEL II

1. Eventuelle supplerende oplysninger: se tillæg
2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvningerne: .....
3. Afprøvningsrapportens dato: .....

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.⁽²⁾ Indeholder typeidentifikationen tegn, som ikke indgår i beskrivelsen af den type køretøj, komponent eller separate tekniske enhed, som omfattes af denne typegodkendelsesattest, erstattes de pågældende tegn i dokumentationen af spørgsmålstegn (f.eks. »ABC??123??«).⁽³⁾ Som defineret i bilag II A til direktiv 70/156/EØF.

4. Prøverapportens nummer: .....
5. Eventuelle bemærkninger: se tillæg
6. Sted: .....
7. Dato: .....
8. Underskrift: .....
9. Indholdsfortegnelsen til den informationspakke, der er indgivet til den godkendende myndighed, og som udleveres på begæring, er vedlagt.

Tillæg

til EF-typegodkendelsesattest nr. ... vedrørende typegodkendelse af anlæg til opvarmning ved forbrænding i henhold til direktiv 2000/.../EF

1. Supplerende oplysninger
- 1.1. Beskrivelse af varmeanlægget etc.: .....
5. Bemærkninger: .....

Tillæg 5

EF-typegodkendelsesmærke for komponent

1. ALMINDELIGE OPLYSNINGER

1.1. EF-typegodkendelsesmærke for komponent består af:

1.1.1. et rektangel, som omslutter bogstavet »e« (lille e) efterfulgt af kodenummer eller -bogstaver på den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelse:

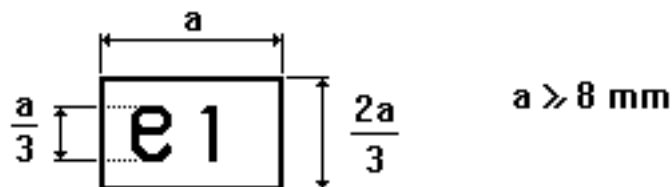
- 1 for Tyskland
- 2 for Frankrig
- 3 for Italien
- 4 for Nederlandene
- 5 for Sverige
- 6 for Belgien
- 9 for Spanien
- 11 for Det Forenede Kongerige
- 12 for Østrig
- 13 for Luxembourg
- 17 for Finland
- 18 for Danmark
- 21 for Portugal
- 23 for Grækenland
- 24 for Irland

1.1.2. i nærheden af rektanget, et firecifret løbenummer — i det følgende betegnet »basis-godkendelsesnummer« — som er indeholdt i fjerde del af det typegodkendelsesnummer, som der henvises til i bilag VII i direktiv 70/156/EØF, med to foranstillede cifre, der er løbenummeret på den seneste væsentlige tekniske ændring af direktiv 78/548/EØF på den dato, da EF-typegodkendelse af komponent er meddelt. I nærværende direktiv er dette løbenummer 00.

1.2. EF-typegodkendelsesmærket skal være letlæseligt og uudsletteligt.

2. EKSEMPEL PÅ EF-TYPEGODKENDELSESMÆRKE FOR KOMPONENT

2.1.

00 2439 $\frac{a}{3}$

Ovennævnte typegodkendelsesmærke for komponent angiver, at det pågældende opvarmningsanlæg er godkendt i Tyskland (e1) i henhold til dette direktiv (00) under basis-godkendelsesnummer 2439.

BILAG II

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG KRAV

1. ANVENDELSESOMRÅDE

- 1.1. Dette direktiv finder anvendelse på køretøjer i klasse M, N og O, som er monteret med opvarmningsanlæg.

2. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 2.1. »opvarmningsanlæg«: en anordning, der anvendes til at hæve temperaturen i køretøjets indre, herunder et eventuelt varerum
- 2.2. »anlæg til opvarmning ved forbrænding«: en anordning, der direkte anvender flydende eller gasformigt brændstof, i modsætning til anlæg, der udnytter spildvarmen fra køretøjets fremdrivningsmotor
- 2.3. »køretøjstype hvad angår opvarmningsanlægget«: køretøjer, som indbyrdes ikke afviger på væsentlige punkter, såsom:
- opvarmningsanlæggets arbejdsprincip
  - opvarmningsanlæggets type (i påkommende tilfælde)
- 2.4. »type anlæg til opvarmning ved forbrænding«: anordninger, der indbyrdes ikke afviger på væsentlige punkter, såsom:
- brændstoftype (f.eks. flydende eller gasformig)
  - varmeoverførende medium (f.eks. luft eller vand)
  - placering i køretøjet (f.eks. passagerrummet eller lastrummet)
- 2.5. »anlæg til opvarmning ved udnyttelse af spildvarme«: en anordning, der udnytter spildvarme fra køretøjets fremdrivningsmotor til at hæve temperaturen indvendigt i køretøjet med vand, olie eller luft som varmeoverførende medium
- 2.6. »køretøjets indre«: den indvendige del af køretøjet, hvad enten den anvendes til passagerer eller last
- 2.7. »anlæg til opvarmning af passagerrummet«: en anordning til forøgelse af temperaturen i passagerrummet
- 2.8. »anlæg til opvarmning af varerummet«: en anordning til forøgelse af temperaturen i varerummet
- 2.9. »passagerrum«: den del af køretøjets indre, hvori fører og passagerer opholder sig
- 2.10. »gasformigt brændstof«: brændstoffer, der under normale temperatur- og trykforhold (288, 2 K og 101,33 kPa) er gasformige, f.eks. flaskegas (LPG) og komprimeret naturgas
- 2.11. »overophedning«: den tilstand, som opstår ved fuldstændig blokering af luftindtaget for opvarmningsluften til et forbrændingsanlæg til opvarmning

3. KRAV TIL OPVARMNINGSANLÆG

- 3.1. Passagerrummet på køretøjer i klasse M og N skal være udstyret med opvarmningsanlæg.

- 3.2. De almindelige krav til opvarmningsanlæg er følgende:

- den opvarmede luft, der tilføres passagerrummet, må ikke være mere forurenede end udeluften
- føreren og passagererne må under kørslen ikke kunne komme i berøring med køretøjsdele eller varm luft, som kan medføre forbrændinger
- emissionen fra røggassen fra anlæg til opvarmning ved forbrænding skal være inden for acceptable grænser.

Metoder til prøvning for hvert af disse krav er indeholdt i bilag IV, V og VI.

- 3.2.1. I nedenstående tabel er angivet, hvilke bilag der finder anvendelse for det pågældende opvarmningsanlæg i den pågældende køretøjsklasse:

Opvarmningsanlæg	Køretøjsklasse	Bilag IV Luftkvalitet	Bilag V Temperatur	Bilag VI Røggas	Bilag VIII LPG-sikkerhed
Spildvarme fra motor — vand	M				
	N				
	O				
Spildvarme fra motor — luft Se bemærkning 1	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Spildvarme fra motor — olie	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Gasfyret opvarmningsanlæg Se bemærkning 2 og 3	M	1	1	1	1
	N	1	1	1	1
	O	1	1	1	1
Opvarmningsanlæg til flydende brændstof Se bemærkning 3	M	1	1	1	
	N	1	1	1	
	O	1	1	1	

- 3.3. Yderligere krav til anlæg til opvarmning ved forbrænding og montering af sådanne anlæg i køretøjet er anført i bilag VII.

Bemærkning 1: Køretøjer, der opfylder kravene i bilag III, er undtaget fra disse prøvningskrav.

Bemærkning 2: Et nyt bilag VIII, »Sikkerhedskrav til opvarmning ved forbrænding af autogas (LPG)«, vil blive føjet til dette direktiv i overensstemmelse med artikel 5.

Bemærkning 3: Anlæg til opvarmning ved forbrænding, som er placeret uden for passagerummet og anvender vand som varmeoverførende medium, anses for at opfylde kravene i bilag IV og V.

BILAG III

KRAV TIL ANLÆG TIL OPVARMNING VED UDNYTTELSE AF SPILDVARME — LUFT

1. For opvarmningsanlæg med varmeveksler, hvis primærkreds gennemstrømmes af udstødningsgas eller forurennet luft, anses kravene i bilag II, punkt 3.2, for opfyldt, når følgende betingelser er overholdt:
2. Varmevekslerens primærkreds skal være tæt ved tryk på indtil 2 bar.
3. Væggene i varmevekslerens primærkreds må ikke indeholde aftagelige komponenter.
4. Er den varmeoverførende del af varmeveksleren fremstillet i ulegeret stål, skal vægtykkelsen være mindst 2 mm.
- 4.1. Anvendes der andre materialer (herunder kompositmaterialer og overtrukne materialer), skal vægtykkelsen være tilstrækkelig til at sikre, at varmeveksleren har samme levetid som den i punkt 4 beskrevne.
- 4.2. Er den varmeoverførende del af varmeveksleren emaljeret, skal den væg, hvor dette lag er påført, være mindst 1 mm tyk, og emaljelaget skal være holdbart, tæt og uden porer.
5. Røret, som fører udstødningsgassen, skal have en mindst 30 mm lang kontrolzone for korrosion; denne zone skal være placeret umiddelbart efter varmevekslerens afgang og være utildækket og lettilgængelig.
- 5.1. I denne zone må vægtykkelsen ikke være større end vægtykkelsen af varmevekslerens indvendige udstødningsgasførende rør, og materialer og overfladeegenskaber skal svare til disse rør.
- 5.2. Udgør varmeveksler og lyddæmper en samlet enhed, betragtes lyddæmperens ydervæg som den zone, hvor eventuel korrosion vil opstå, og skal således være i overensstemmelse med punkt 5.1.
6. For opvarmningsanlæg, der udnytter motorens køleluft som opvarmningsluft, anses kravene i bilag II, punkt 3.2, for opfyldt uden brug af varmeveksler, forudsat at følgende betingelser er overholdt:
  - Den køleluft, der anvendes som opvarmningsluft, må kun komme i berøring med de af motorens overflader, hvor der ikke indgår aftagelige komponenter.
  - Forbindelserne mellem denne køleluftkreds og de varmeoverførende overflader skal være gastætte og oliebestandige.

Disse betingelser vil være opfyldt, når for eksempel:

- 6.1. en kappe omkring hvert tænderør leder eventuel udsivende gas bort fra opvarmningsluftkredsen
- 6.2. samlingen mellem topstykke og udstødningsmanifold er beliggende uden for opvarmningsluftkredsen
- 6.3. der er dobbelt tætning mellem topstykke og cylinder, og eventuel udsivende gas fra den første tætning ledes bort fra opvarmningsluftkredsen, eller

tætningen mellem topstykke og cylinder stadig er effektiv, når topboltene ved kold motor er tilspændt med en tredjedel af det nominelle tilspændingsmoment foreskrevet af fabrikanten, eller

samlingen mellem topstykke og cylinder er beliggende uden for opvarmningsluftkredsen.

—

BILAG IV

PRØVE FOR LUFTKVALITET

- 1.0. Komplette køretøjer afprøves på følgende måde:
  - 1.1. Opvarmningsanlægget bringes til at fungere med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s); alle vinduer skal være lukket, og for køretøjer med anlæg til opvarmning ved forbrænding skal køretøjets fremdrivningsmotor være standset. Såfremt opvarmningsanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder inden en time, kan målingerne dog foretages inden afbrydelsen.
  - 1.2. CO-indholdet i den omgivende luft måles ved udtagning af prøver fra:
    - a) et punkt uden for køretøjet så tæt som muligt på det punkt, hvor der tilføres frisk luft til varmeanlægget, og
    - b) et punkt inde i køretøjet mindre end 1 m fra det punkt, hvor opvarmningsluften tilføres.
  - 1.3. Der måles i en repræsentativ periode på 10 minutter.
  - 1.4. I punkt b) må den målte koncentration højst være 20 ppm CO højere end koncentrationen i punkt a).
- 2.0. Opvarmningsanlæg som komponenter afprøves på følgende måde efter prøverne i bilag V, bilag VI og punkt 1.3 i bilag VII.
  - 2.1. Varmevekslerens primærkreds underkastes en tæthedsprøve for at sikre, at der ikke kan blive blandet forurennet luft i den opvarmningsluft, der tilføres passagerummet.
  - 2.2. Dette krav anses for opfyldt, hvis udsivningen fra varmeveksleren ved et overtryk på 500 hPa er højst 30 dm³/h.

BILAG V

TEMPERATURPRØVE

1. Opvarmningsanlægget bringes til at fungere med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s); alle vinduer skal være lukket. Såfremt opvarmningsanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder efter kortere tid end en time, kan målingerne dog foretages tidligere. Hvis anlæggets luftindtag findes udvendigt på køretøjet, skal prøven udføres ved en udetemperatur på mindst 15 °C.
2. Med et kontaktermometer måles overfladetemperaturen af alle de dele af opvarmningsanlægget, som kan komme i berøring med føreren under normal kørsel. På sådanne dele må temperaturen ikke overstige 70 °C for metal uden belægning eller 80 °C for andre materialer.
- 2.1. Såfremt dele af varmeanlægget er placeret bag førersædet, eller såfremt anlægget bliver overophedet, må denne temperatur ikke være over 110 °C.
- 3.1. For køretøjer af klasse M₁ og N må temperaturen ikke overstige 110 °C på de dele af systemet, som kan forventes at komme i berøring med siddende passagerer under normal kørsel, med undtagelse af tilførselsåbningens gitter.
- 3.2. For køretøjer af klasse M₂ and M₃ må temperaturen ikke overstige 70 °C for metal uden belægning eller 80 °C for andre materialer på de dele af systemet, som kan forventes at komme i berøring med passagerer under normal kørsel.
4. Temperaturen af den opvarmningsluft, der tilføres passagerummet, må ikke være over 150 °C, målt i midten af tilførselsåbningen.

BILAG VI

PRØVE FOR FORURENENDE STOFFER I RØGGASSEN

1. Opvarmningsanlægget bringes til at arbejde med maksimal ydelse i én time i stille vejr (vindhastighed ≤ 2 m/s) ved en udetemperatur på 20 ± 10 °C. Såfremt opvarmningsanlægget efter at være bragt til at fungere med maksimal ydelse automatisk afbryder efter kortere tid end en time, kan målingerne dog foretages inden afbrydelsen.
2. Den tørre koncentration af forurenende stoffer i den ufortyndede røggas må ikke overstige følgende grænseværdier, målt med passende apparatur:

Parameter	Anlæg med gasformigt brændstof	Anlæg med flydende brændstof
CO	$\leq 0,1$ % v/v	$\leq 0,1$ % v/v
NOx	≤ 200 ppm	≤ 200 ppm
HC	≤ 100 ppm	≤ 100 ppm
Bacharach-standardenhed (*)	≤ 1	≤ 4

(*) Standardenheden »Bacharach« ASTM D 2156 anvendes.

3. Prøven gentages under forhold svarende til en kørehastighed på 100 km/h. Herunder må CO-indholdet ikke overstige 0,2 % v/v. Har prøven været udført på opvarmningsanlæg som komponenter, behøver prøven ikke at blive gentaget med henblik på den køretøjstype, hvori anlægget er monteret.

BILAG VII

KRAV TIL ANLÆG TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING OG DERES MONTERING

1. ALMINDELIGE KRAV
  - 1.1. Med hvert varmeanlæg skal følge brugs- og vedligeholdelsesanvisning og, for varmeanlæg til eftermontering, desuden anvisninger for montering.
  - 1.2. Der skal forefindes en sikkerhedsanordning (enten som del af forbrændingsvarmeanlægget eller som del af køretøjet), som styrer varmeanlæggets funktion i nødsituationer. Sikkerhedsanordningen skal være konstrueret således, at i tilfælde af, at brændstoffet enten ikke antændes ved opstart, eller at flammen går ud under driften, vil brændstofforsynings- og tilslutningstid højst blive overskredet med fire minutter for anlæg med flydende brændstof og for anlæg med gasformigt brændstof med et minut, såfremt der forefindes en termoelektrisk flammekontrolanordning, eller med 10 sekunder, såfremt der forefindes en automatisk flammekontrolanordning.
  - 1.3. Forbrændingskammeret og varmeveksleren skal kunne tåle et tryk på det dobbelte af det normale arbejdstryk, dog mindst 2 bar (overtryk). Prøvetrykket skal være angivet i oplysningsskemaet.
  - 1.4. Opvarmningsanlægget skal være forsynet med en fabriktionsplade, der angiver fabrikantens navn, modelnummer og type samt mærkeeffekt i kW. Desuden skal angives brændstofftype og, hvor relevant, arbejds-spænding og gastryk.
  - 1.5. Blæser med slukningsforsinkelse
    - 1.5.1. Er anlægget udstyret med blæser, skal denne fungere med slukningsforsinkelse, også i tilfælde af overophedning eller afbrydelse af brændstofftilførslen.
    - 1.5.2. Der kan anvendes andre foranstaltninger til forhindring af deflagrations- eller korrosionsskader, hvis fabrikanten over for den godkendende myndighed godtgør, at de har tilsvarende virkning.
  - 1.6. Krav til elektrisk udstyr
    - 1.6.1. Alle tekniske krav, der påvirkes af spændingen, skal opfyldes inden for et spændingsinterval på $\pm 16\%$ af arbejds-spændingen. Er anlægget udstyret med under- og/eller overspændingsbeskyttelse, skal samtlige krav afprøves i umiddelbar nærhed af strømafbrydelsespunkterne.
  - 1.7. Kontrollampe
    - 1.7.1. En klart synlig kontrollampe i førerens synsfelt skal informere om, hvornår opvarmningsanlægget er tændt eller slukket.
2. KRAV TIL MONTERING I KØRETØJET
  - 2.1. Område
    - 2.1.1. Anlæg til opvarmning ved forbrænding skal være monteret i overensstemmelse med kravene i nærværende bilag, jf. dog bestemmelserne i 2.1.2.
    - 2.1.2. Køretøjer af klasse O med opvarmningsanlæg, der anvender flydende brændstof, anses for at opfylde kravene i dette bilag.
  - 2.2. Opvarmningsanlægs placering
    - 2.2.1. Karrosseridele og andre komponenter i nærheden af opvarmningsanlægget skal være beskyttet mod stærk varme og mod tilsmudsning med brændstof eller olie.

- 2.2.2. Opvarmningsanlægget må ikke give anledning til risiko for brand, selv når det bliver overophedet. Dette krav anses for opfyldt, når anlægget er monteret med tilstrækkelig afstand til alle dele og med passende udluftning, og der er anvendt brandbestandige materialer eller varmeskjold.
- 2.2.3. På køretøjer M₂ og M₃ må opvarmningsanlægget ikke være placeret i passagerrummet. Dog kan det godkendes, at anlægget er monteret i en effektivt tætnet indeslutning, der tillige opfylder kravene i punkt 2.2.2.
- 2.2.4. Den i punkt 1.4 omhandlede fabrikationsplade eller en kopi heraf skal være placeret, så den er letlæselig, når opvarmningsanlægget er monteret i køretøjet.
- 2.2.5. Ved valg af opvarmningsanlæggets placering skal være truffet alle rimelige foranstaltninger til minimering af risikoen for skade på personer og deres ejendele.
- 2.3. Brændstofførsel
- 2.3.1. Brændstoffpåfyldningsdækslet må ikke være placeret i passagerrummet og skal være forsynet med et dæksel, der effektivt forhindrer spild af brændstof.
- 2.3.2. Når brændstofførslen er separat i forhold til køretøjets, skal brændstofftype og -påfyldningssted være tydeligt markeret.
- 2.3.3. En anvisning om, at opvarmningsanlægget skal afbrydes inden påfyldning, skal være påført ved påfyldningsstedet. Endvidere skal en passende anvisning herom være indeholdt i fabrikantens brugerhåndbog.
- 2.4. Røggasaftræk
- 2.4.1. Anlæggets aftræk skal så vidt muligt være placeret således, at røggassen ikke kan trænge ind i køretøjet gennem friskluftindtag, varmluftindtag eller oplukkelige vinduer.
- 2.5. Tilførsel af forbrændingsluft
- 2.5.1. Luften til opvarmningsanlæggets brændkammer må ikke tilføres fra køretøjets passagerrum.
- 2.5.2. Luftindtaget skal være således placeret eller afskærmet, at det ikke er udsat for at blive spærret af affald eller bagage.
- 2.6. Tilførsel af luft til opvarmning
- 2.6.1. Den tilførte opvarmningsluft kan være udeluft eller recirkuleret luft og skal tages fra et rent område, der ikke er udsat for forurening med røggas fra køretøjets fremdrivningsmotor, opvarmningsanlæg mv.
- 2.6.2. Luftindtagsrøret skal være beskyttet ved hjælp af trådvæv eller på anden hensigtsmæssig måde.
- 2.7. Tilførsel af opvarmet luft
- 2.7.1. Rør, der anvendes til at føre varm luft gennem køretøjet, skal være således anbragt eller afskærmet, at de ikke volder skade, hvis personer eller ting kommer i berøring med dem.
- 2.7.2. Lufttilførslen skal være således placeret eller afskærmet, at den ikke er udsat for at blive spærret af affald eller bagage.
- 2.8. Automatisk kontrol af opvarmningsanlæg
- Opvarmningsanlægget skal afbrydes automatisk inden for 5 sekunder, efter at køretøjets motor er stoppet, medmindre en manuel anordning aktiveres for at holde opvarmningsanlægget i gang. Dette punkt gælder ikke for påhængskøretøjer.
-

*BILAG VIII***SIKKERHEDSKRAV TIL OPVARMNING VED FORBRÆNDING AF AUTOGAS (LPG)**

(Se bilag II, punkt 3.3, note 2).

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 28. september 1998 sendte Kommissionen Rådet et forslag baseret på traktatens artikel 100 A (nu artikel 95) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende opvarmning af bilers kabiner ⁽¹⁾.
2. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 13. april 1999 ⁽²⁾. På baggrund af denne udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den 13. august 1999 ⁽³⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 23. oktober 1998 ⁽⁴⁾.

3. Den 17. november 2000 vedtog Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

4. Formålet med forslaget er at forbedre bestemmelserne for alle typer kabineopvarmning og at rette direktivets administrative bestemmelser ind efter bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁵⁾.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

5. Generelt svarer den fælles holdning i alt væsentligt til Kommissionens ændrede forslag. Teksten tager hensyn til de fleste af de parlamentsændringer, som Kommissionen har indarbejdet i sit ændrede forslag. Rådet har dog ændret visse formuleringer uden derved at ændre indholdet af Europa-Parlamentets ændringer. Kommissionen har accepteret alle disse ændringer af det ændrede forslag.
6. Rådet har således accepteret Europa-Parlamentets ændring 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 og 9, da de gør direktivets tekniske bestemmelser klarere.
7. Ifølge den fælles holdning skal Kommissionen endvidere efter et år undersøge sikkerheden ved LPG-anlæg (autogas), og, hvis det er relevant, forelægge et forslag for det udvalg med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, der er nedsat ved artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.
8. Ændring 7 opfordrer Kommissionen til inden den 1. oktober 2001 at forelægge forslag til effektivitetsprøvning af opvarmningsanlæg; Rådet har ikke overtaget denne ændring, da det mener, at sådanne bestemmelser henhører under Kommissionens initiativret (ændring 7 er heller ikke accepteret af Kommissionen).
9. For så vidt angår ændring 11 (som Kommissionen har accepteret) vedrørende placeringen af anvisningen om, at opvarmningsanlægget skal afbrydes inden påfyldning, finder Rådet, at denne ændring vil reducere sikkerhedsniveauet. Rådet har derfor af sikkerhedsgrunde foretrukket at fastsætte, at advarslen obligatorisk skal være anbragt ved påfyldningsstedet.

⁽¹⁾ EFT C 326 af 24.10.1998.

⁽²⁾ EFT C 219 af 30.7.1999.

⁽³⁾ EFT C ....

⁽⁴⁾ EFT C 101 af 12.4.1999.

⁽⁵⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, p. 1.

10. Rådet var ikke i stand til at overtage ændring 12 (som ikke blev accepteret af Kommissionen) vedrørende de nærmere betingelser for montering af forbrændingsvarmeanlæg i køretøjer i klasse M₂ og M₃. Rådet mener, at den foreslåede formulering medfører et lavere sikkerhedsniveau end det, der fastsættes med den fælles holdning.

IV. KONKLUSION

11. Rådet, der har overtaget de fleste af Parlamentets ændringer, mener alt i alt, at det har fundet en afbalanceret løsning.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 5/2001

fastlagt af Rådet den 30. november 2000

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/.../EF om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge

(2001/C 36/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/308/EØF⁽⁴⁾, i det følgende benævnt »direktivet«, bør som et af de vigtigste internationale instrumenter i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ajourføres i tråd med Kommissionens konklusioner og de ønsker, som Europa-Parlamentet og medlemsstaterne har givet udtryk for. Direktivet bør i denne henseende ikke blot afspejle bedste internationale praksis på området, men også fortsat sætte en høj standard for beskyttelsen af den finansielle sektor og andre sårbare erhverv over for de skadelige virkninger af udbytte hidrørende fra kriminalitet.
- (2) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) tillader medlemmerne at træffe foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige moral, og at træffe foranstaltninger af forsigtighedshensyn, herunder for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet. Sådanne foranstaltninger bør ikke indebære restriktioner, der er mere vidtgående, end det er nødvendigt for at virkeliggøre disse målsætninger.
- (3) Det er ikke udtrykkeligt fastlagt i direktivet, til hvilken medlemsstats myndigheder filialer af kredit- og finansieringsinstitutter med hovedsæde i en anden medlemsstat

skal indberette mistænkelige transaktioner, ej heller hvilken medlemsstats myndigheder, der er ansvarlige for, at sådanne filialer overholder direktivet. Myndighederne i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, bør modtage sådanne indberetninger og udøve ovennævnte ansvar.

- (4) Denne ansvarsfordeling bør tydeligt fremgå af direktivet gennem en ændring af definitionen på begreberne »kreditinstitut« og »finansieringsinstitut«.
- (5) Europa-Parlamentet har udtrykt bekymring over, at virksomhed som vekselkontorer (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (»money remittance offices«) er sårbare over for hvidvaskning af penge. Sådanne virksomhed burde allerede være omfattet af anvendelsesområdet for direktivet. For at fjerne enhver tvivl på området bør det tydeligt bekræftes i direktivet, at sådan virksomhed er omfattet.
- (6) For at sikre en så fuldstændig dækning af den finansielle sektor som muligt bør det ligeledes gøres klart, at direktivet finder anvendelse på investeringsselskaber som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ⁽⁵⁾.
- (7) I henhold til direktivet er medlemsstaterne kun forpligtet til at bekæmpe hvidvaskning af udbytte, der stammer fra narkotikaforbrydelser. Der har i de seneste år været en tendens til at definere begrebet hvidvaskning af penge på grundlag af en bredere vifte af forudgående eller underliggende lovovertrædelser, hvilket blandt andet afspejles i ajourføringen i 1996 af de 40 rekommandationer fra Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), som er det førende internationale organ til bekæmpelse af hvidvaskning af penge.
- (8) En bredere vifte af prædikatorforbrydelser fremmer indberetningen af mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på området. Direktivet bør derfor ajourføres i denne henseende.

⁽¹⁾ EFT C 117 E af 27.6.2000, s. 14.

⁽²⁾ EFT C 75 af 15.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 30.11.2000 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

- (9) Ved Rådets fælles aktion 98/699/RIA af 3. december 1998 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁽¹⁾ enedes medlemsstaterne om at lade alle alvorlige lovovertrædelser, som defineret i den fælles aktion, være prædikatorbrydelser med det formål at gøre hvidvaskning af penge strafbart.
- (10) Direktivet indeholder en række forpligtelser, navnlig om indberetning af mistænkelige transaktioner. Det vil være mere hensigtsmæssigt og i tråd med filosofien bag handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udarbejdet af Gruppen på Højt Plan⁽²⁾, at forbuddet mod hvidvaskning af penge i direktivet udvides.
- (11) Rådet vedtog den 21. december 1998 fælles aktion 98/733/RIA om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽³⁾. Denne fælles aktion afspejler en konsensus blandt medlemsstaterne om behovet for fælles tiltag på området.
- (12) I de enkelte medlemsstater bliver mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med direktivet indberettet af den finansielle sektor, og navnlig af kreditinstitutterne. Det kan konstateres, at den skærpede kontrol i den finansielle sektor har foranlediget personer, der ønsker at hvidvaske penge, til at søge andre metoder til at tilsløre oprindelsen af økonomisk udbytte fra kriminelle handlinger.
- (13) Der er en tendens til øget hvidvaskning af penge gennem den ikke-finansielle sektor. Dette bekræftes af FATF's undersøgelse af hvidvaskningsteknikker og -typer.
- (14) Forpligtelserne i henhold til direktivet med hensyn til kundeidentifikation, opbevaring af dokumentation og indberetning af mistænkelige transaktioner bør udvides til også at omfatte en begrænset række aktiviteter og erhverv, som har vist sig sårbare i forbindelse med hvidvaskning af penge.
- (15) Notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, bør underlægges direktivets bestemmelser, når de deltager i finansielle eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgiver om skatteforhold, hvor der er størst risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske udbytte fra kriminel virksomhed.
- (16) Når en notar, en selvstændig advokat eller et advokatfirma undersøger en klients retsstilling eller repræsenterer en klient i retssager, vil det i henhold til direktivet imidlertid ikke være hensigtsmæssigt, at disse forpligtes til at indberette mistanke om hvidvaskning af penge. Der må ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, der er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling.
- (17) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af direktivet, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK) og i traktaten om Den Europæiske Union, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt indberetningsforpligtelserne i henhold til direktivet.
- (18) Der henvises i direktivet til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge«, hvortil indberetningerne om mistænkelige transaktioner skal foretages, og til myndigheder, som i henhold til en lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutters og personers aktiviteter (»kompetente myndigheder«). Der er enighed om, at direktivet ikke forpligter medlemsstaterne til at oprette sådanne »kompetente myndigheder«, hvis de ikke eksisterer, og at advokatsamfund og andre selvregulerende organer for selvstændige ikke hører ind under betegnelsen »kompetente myndigheder«.
- (19) Når det drejer sig om notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, bør medlemsstaterne af hensyn til disses tavshedspligt i forhold til deres klienter have mulighed for at udnævne advokatsamfundet eller andre selvregulerende organer for selvstændige som det organ, hvortil de kan indberette eventuelle tilfælde af hvidvaskning af penge. Medlemsstaterne bør fastsætte reglerne for håndteringen af sådanne indberetninger og deres eventuelle videregivelse til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge«, og generelt passende former for samarbejde mellem advokatsamfund eller andre tilsvarende erhvervssammenslutninger og disse myndigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

⁽¹⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.
⁽²⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.
⁽³⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

Direktiv 91/308/EØF ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

A) »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 1, nr. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2000/12/EF ⁽¹⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, stk. 3, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

B) »finansieringsinstitut«:

1) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at foretage en eller flere af de forretninger, der er opført under punkt 2 til 12 og punkt 14 på listen i bilag I til direktiv 2000/12/EF; dette omfatter virksomhed som vekselkontorer (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (»money transmission/remittance offices«)

2) et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Rådets direktiv 79/267/EØF ⁽²⁾, for så vidt det udfører aktiviteter, der omfattes af nævnte direktiv

3) et investeringsselskab som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF ⁽³⁾

4) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier.

Denne definition på et finansieringsinstitut omfatter også filialer, der er beliggende i Fællesskabet, af finansieringsinstitutter, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet.

C) »hvidvaskning af penge«: følgende forsætlige handlinger:

— konvertering eller overførsel af formuegoder — vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling — med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

— fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

— medvirken i en af de handlinger, som er nævnt i de foregående led, medvirken med henblik på at begå den nævnte handling, forsøg på at begå den, det at hjælpe, tilskynde eller råde nogen til at begå den eller det at lette gennemførelsen heraf.

Den viden, hensigt eller tilskyndelse, som skal foreligge i forbindelse med handlingerne i disse led, kan fastslås på grundlag af objektive forhold.

Der foreligger hvidvaskning af penge, også selv om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, har fundet sted på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.

D) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder.

E) »kriminel handling«: enhver form for kriminel deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse.

Alvorlige lovovertrædelser er som minimum:

— enhver af de lovovertrædelser, der er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Wiener-konventionen

— kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i fælles aktion 98/733/RIA ⁽⁴⁾

— svig som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁵⁾, i det mindste i grove tilfælde

— bestikkelse

— en lovovertrædelse, der kan give betydeligt udbytte, og som kan medføre en streng frihedsstraf efter medlemsstatens straffelovgivning.

Inden den ... tilnærmer medlemsstaterne definitionen i dette led til definitionen af alvorlige strafbare handlinger i fælles aktion 98/699/RIA. Rådet opfordrer Kommissionen til inden den ... ⁽⁶⁾ at fremsætte forslag til ændring af nærværende direktiv i den henseende.

Medlemsstaterne kan udpege en hvilken som helst anden lovovertrædelse som en kriminel handling med henblik på dette direktiv.

F) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, som i henhold til lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutters og personers aktivitet.

(¹) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

(²) EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

(³) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

(⁴) EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

(⁵) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

(⁶) Tre år efter direktivets ikrafttræden.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Medlemsstaterne sørger for, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, kræves opfyldt af følgende institutter:

- 1) kreditinstitutter som defineret i artikel 1, litra A)
- 2) finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, litra B)

samt af følgende juridiske og fysiske personer i udøvelsen af deres erhverv:

- 3) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere
- 4) ejendomsmæglere
- 5) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de deltager,
  - a) enten ved bistand i planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klienter i forbindelse med:
    - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
    - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
    - iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
    - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
    - v) oprettelse, drift eller ledelse af investeringsforeninger, selskaber eller lignende strukturer

b) eller ved på deres klients vegne og for dennes regning at foretage en hvilken som helst finansiel transaktion eller transaktion vedrørende fast ejendom

6) forhandlere af genstande af høj værdi, såsom ædelstene eller -metaller, når der betales kontant og med et beløb på 15 000 EUR eller derover

7) kasinoer.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at de af direktivet omfattede institutter og personer kræver, at deres kunder legitimerer sig ved hjælp af et retskraftigt dokument, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, for institutternes vedkommende, navnlig når der åbnes en bank- eller opsparingskonto eller et depot.

2. Dette krav om legitimation gælder også for enhver transaktion med andre kunder end dem, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende et beløb på 15 000 EUR eller derover, hvad enten den udføres i en enkelt eller i flere operationer, hvis der synes at være indbyrdes forbindelse mellem dem. Hvis beløbet ikke kendes på det tidspunkt, hvor transaktionen påbegyndes, skal det pågældende institut eller den pågældende person kræve legitimation, så snart instituttet eller personen får kendskab hertil og konstaterer, at tærsklen er nået.

3. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke legitimation i forbindelse med forsikringsaftaler, der indgås af forsikringsvirksomheder, som er godkendt i henhold til direktiv 79/267/EØF, og hvis virksomhed er omfattet af nævnte direktiv, når beløbet af den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, er på 1 000 EUR eller derunder, eller ved indbetaling af en engangspræmie på 2 500 EUR eller derunder. Hvis den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, forhøjes, således at tærsklen på 1 000 EUR overstiges, skal der kræves legitimation.

4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimation ikke er obligatorisk for pensionsforsikringsaftaler, der indgås i medfør af en arbejdskontrakt eller den forsikredes erhvervs-mæssige virksomhed, forudsat at disse aftaler ikke indeholder en tilbagekøbsklausul og ikke kan anvendes som sikkerhed for et lån.

5. Uanset stk. 1 og 2 skal medlemsstaterne sikre, at der kræves legitimation, når kasinokunder træder ind i et kasino eller betaler kontant ved køb af spillejetoner til en værdi af 2 500 EUR eller derover eller bytter spillejetoner med en kasinocheck af en sådan værdi.

6. Er der tvivl om, hvorvidt de i de foregående stykker nævnte kunder handler for egen regning, eller er der vished for, at de ikke handler for egen regning, skal de af direktivet omfattede institutter og personer træffe rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger om den faktiske identitet af de personer, for hvis regning disse kunder handler.

7. De af direktivet omfattede institutter og personer skal kræve denne legitimation, selv om transaktionsbeløbet er lavere end ovennævnte tærskler, så snart de har mistanke om hvidvaskning af penge.

8. De af direktivet omfattede institutter og personer er ikke underlagt legitimationskravene i denne artikel, hvis kunden er et kredit- eller et finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv, eller et kredit- eller finansieringsinstitut beliggende i et tredjeland, der efter de relevante medlemsstaters opfattelse stiller krav svarende til, hvad der følger af dette direktiv.

9. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimationskravene vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i stk. 3 og 4, er opfyldt, når det konstateres, at transaktionsbeløbet skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut omfattet af dette direktiv i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

10. Medlemsstaterne sørger under alle omstændigheder for, at de af direktivet omfattede institutter og personer træffer sådanne specifikke, relevante foranstaltninger, som er nødvendige for at råde bod på den øgede risiko for hvidvaskning af penge, der opstår, når der optages forretningsmæssig forbindelse eller påbegyndes en transaktion med en kunde, som ikke fysisk er til stede med henblik på at legitimere sig (»transaktioner uden direkte kontakt«). Sådanne foranstaltninger bør sikre, at kundens identitet fastslås, f.eks. ved at omfatte krav om supplerende dokumentation eller supplerende foranstaltninger med henblik på at kontrollere eller certificere de leverede dokumenter eller bekræftende attestationer fra en institution, der er omfattet af dette direktiv, eller ved at kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af dette direktiv. De interne kontrolprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, bør tage særlig højde for disse foranstaltninger.«

4) I artikel 4, 5, 8 og 10 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede institutter og personer«.

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne sørger for, at de af direktivet omfattede personer og institutter samt medlemmer af disses ledelse og deres ansatte til fulde samarbejder med de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge:

- a) ved på eget initiativ at underrette disse myndigheder om ethvert forhold, som kunne være tegn på hvidvaskning af penge
- b) ved på opfordring at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger i henhold til procedurerne i den relevante lovgivning.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger fremsendes til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender oplysningerne, befinder sig. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget af institutterne eller personerne i henhold til procedurerne i artikel 11, stk. 1, litra a).

3. For så vidt angår notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv som omhandlet i artikel 2a, nr. 5, kan medlemsstaterne som den myndighed, der skal underrettes om de i stk. 1, litra a), omhandlede forhold, udpege et relevant selvregulerende organ for det pågældende erhverv, og medlemsstaterne fastlægger i så fald reglerne for samarbejdet mellem det pågældende selvregulerende organ og de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende de krav, der følger af stk. 1, på notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabssagkyndige og skatterådgivere for så vidt angår de oplysninger, som de modtager fra en klient eller om en klient i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling, eller i forbindelse med, at de forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder at de rådgiver om iværksættelse eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne er modtaget eller indhentet før, under eller efter retssagen.

4. Oplysninger, der gives myndighederne i overensstemmelse med stk. 1, kan kun udnyttes i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Dog kan medlemsstaterne bestemme, at disse oplysninger også kan anvendes til andre formål.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer afholder sig fra at udføre en transaktion, som de ved har, eller som de mistænker for

at have forbindelse med hvidvaskning af penge, så længe de ikke har underrettet de i artikel 6 nævnte myndigheder herom. Disse myndigheder kan under betingelser, der fastsættes i deres nationale forskrifter, give pålæg om, at transaktionen ikke må gennemføres. Såfremt der er mistanke om, at den pågældende transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge, og det ikke er muligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, foretager de pågældende institutter og personer den fornødne underretning af myndighederne umiddelbart derefter.»

7) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Det forhold, at en person eller et institut, der er omfattet af direktivet, eller en ansat eller et medlem af ledelsen i et sådant i god tro meddeler de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, de i artikel 6 og 7 nævnte oplysninger, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke personen eller instituttet, medlemmerne af dets ledelse eller dets ansatte nogen form for ansvar.»

8) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer

- a) indfører passende interne kontrolprocedurer og kommunikationsprocedurer med henblik på at forebygge og forhindre gennemførelse af transaktioner, der er knyttet til hvidvaskning af penge
- b) træffer passende foranstaltninger for at gøre deres ansatte bekendt med bestemmelserne i dette direktiv. Disse foranstaltninger skal bl.a. bestå i særlige uddannelsesprogrammer for deres ansatte, således at disse får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge, og kan blive instrueret om, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 2a, nr. 3-7, udøver sit erhverv som ansat hos en juridisk person, skal forpligtelserne i nærværende artikel gælde den juridiske person og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de af direktivet omfattede institutter og personer har adgang til aktuelle

oplysninger om de metoder, som anvendes ved hvidvaskning af penge, og om forhold, der gør det muligt at opspore mistænkelige transaktioner.»

- 9) I artikel 12 erstattes »de kredit- og finansieringsinstitutter, der er nævnt i artikel 1« »med de institutter og personer, der er nævnt i artikel 2a«.

Artikel 2

Tre år efter vedtagelsen af dette direktiv foretager Kommissionen inden for rammerne af den rapport, der er omhandlet i artikel 17 i direktiv 91/308/EØF, en særlig undersøgelse af aspekter vedrørende gennemførelsen af artikel 1, litra E), femte led, særbehandlingen af advokater og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, kundeidentifikationen i transaktioner uden direkte kontakt og de mulige virkninger for elektronisk handel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

(*) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 20. juli 1999 Rådet et forslag til et direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, der er baseret på EF-traktatens artikel 47, stk. 2, særlig første og tredje punktum, og artikel 95.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse om forslaget den 5. juli 2000. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 26. januar 2000.

Rådet fastlagde den 30. november 2000 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Formålet med forslaget er at ændre det gældende direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, direktiv 91/308/EØF, ved at udvide forbuddet mod hvidvaskning af penge, således at det ikke kun omfatter narkotikahandel, men også andre alvorlige lovovertrædelser, og ved at udvide forpligtelserne i direktivet til også at omfatte visse ikke-finansielle aktiviteter og erhverv, herunder advokater og regnskabskyndige. Forslaget tager også sigte på at afklare visse aspekter af 1991-teksten.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Ændringerne i den fælles holdning sammenlignet med hver enkelt artikel i Kommissionens forslag er angivet i det følgende:

Artikel 1

Artikel 1, litra A), er uændret i forhold til Kommissionens forslag med den undtagelse, at henvisningen til definitionen af kreditinstitut i denne bestemmelse som overalt i teksten er blevet tilpasset for at tage hensyn til den nylige kodifikation af banklovgivningen. Denne definition omfatter klart udstedere af elektroniske penge, da direktiv 2000/28/EF⁽¹⁾ ændrer definitionen af kreditinstitutter, således at den omfatter udstedere af elektroniske penge⁽²⁾. Den fælles holdning indeholder således substansen i Europa-Parlamentets ændring 9.

Artikel 1, litra B), udvider rækken af de finansieringsinstitutter, der er omfattet af direktivet, i forhold til Kommissionens forslag og endog i forhold til Europa-Parlamentets ændring 10 ved at medtage alle institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier. Den fælles holdning indeholder således substansen i Europa-Parlamentets ændring 10. Den fælles holdning indeholder ikke Europa-Parlamentets ændring 11, da Rådet finder det uhensigtsmæssigt at definere tilsynsmyndigheder som finansieringsinstitutter.

Artikel 1, litra C) og D), er uændret.

Artikel 1, litra E), definitionen af kriminel handling, er blevet ændret for at udvide den af Kommissionen foreslåede rækkevidde.

⁽¹⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37.

⁽²⁾ »kreditinstitut«:

- a) et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning, eller
- b) en udsteder af elektroniske penge som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed.

Det gøres for det første klart, at der ved kriminel handling forstås enhver form for kriminel deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse. Der tages med denne affattelse sigte på at udelukke uforsætlig eller uskyldig deltagelse fra direktivets anvendelsesområde. Derefter fastlægges det, hvilke lovovertrædelser der skal betragtes som alvorlige i henhold til direktivet, og der gives endelig som foreslået af Kommissionen medlemsstaterne mulighed for at udvide anvendelsesområdet i den nationale lovgivning ved at definere en hvilken som helst anden lovovertrædelse som en kriminel handling med henblik på direktivet.

Alvorlige lovovertrædelser defineres i fem led:

- første led svarer bortset fra mindre ændringer i affattelsen til Kommissionens forslag og omfatter narkotikarelaterede overtrædelser
- andet led dækker deltagelse i organiseret kriminalitet som foreslået af Kommissionen, men med en mere præcis affattelse, der er baseret på kriminelle organisationers handlinger som defineret i den fælles aktion af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater (98/733/RIA), som er vedtaget inden for rammerne af tredje søjle. Den fælles holdning giver således en mere præcis definition af organiseret kriminalitet end den, som Kommissionen foreslår, hvilket er hensigten med Europa-Parlamentets ændring 12. Rådet har dog ikke fundet det hensigtsmæssigt at udarbejde en definition af »organiseret kriminalitet« i dette direktiv, der vedtages inden for første søjle. Den fælles holdning tager således hensyn til ånden i Europa-Parlamentets ændring 12
- tredje led dækker svig (bestikkelse behandles i fjerde led, jf. nedenfor) som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Affattelsen skal give en mere præcis definition end den, som Kommissionen foreslår. Denne tekst er affattet anderledes end teksten i Europa-Parlamentets ændring 13, men når den læses sammen med fjerde led, som dækker bestikkelse, er den fælles holdning stort set i overensstemmelse med holdningen i Europa-Parlamentets ændring 13
- fjerde led dækker (...) bestikkelse, uanset om den er til skade for De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, og er indsat særskilt for at understrege, hvor alvorlig denne lovovertrædelse er
- femte led skal dække alle alvorlige lovovertrædelser, der kan give betydeligt udbytte. For at blive betragtet som alvorlig i denne forbindelse skal en lovovertrædelse medføre en streng frihedsstraf efter medlemsstatens straffelovgivning. Rådet har fundet det hensigtsmæssigt på dette stadium at give medlemsstaterne en vis grad af fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af denne bestemmelse og vurderingen af, hvad en streng frihedsstraf er. Kommissionen opfordres dog til inden tre år fra ikrafttrædelsen at fremsætte forslag til ændring af direktiv 91/308/EØF for at tilnærme denne definition til definitionen af alvorlige strafbare handlinger i den fælles aktion af 3. december 1998 (98/699/RIA). Denne definition definerer alvorlige lovovertrædelser mere præcist for så vidt angår varigheden af den frihedsstraf, som en person, der erklæres skyldig i lovovertrædelsen, kan idømmes.

Artikel 1, litra F), er blevet ændret for at gøre det klart, at genstanden for tilsynet er de aktiviteter, der finder sted, og ikke de institutter og personer, der er omfattet af direktivet. Det gøres i betragtning 18 klart, at denne bestemmelse ikke må fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne pligt til at oprette nye myndigheder eller tildele eksisterende myndigheder nye ansvarsområder, og at advokatsamfund og andre selvregulerende organer for selvstændige ikke hører ind under betegnelsen »kompetente myndigheder«. Den fælles holdning indeholder derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 14.

I artikel 2a er omfanget af de institutter og personer, som direktivet omfatter, blevet ændret:

- I nr. 3 er der blevet tilføjet en ny kategori, »skatterådgivere«, under hensyn til første del af Europa-Parlamentets ændring 16. Den fælles holdning bevarer dog den af Kommissionen foreslåede struktur, hvor erhverv, der arbejder med regnskabs- og skatterådgivning, er adskilt fra de juridiske erhverv, og indeholder derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 15.

- Nr. 5 er blevet ændret, således at det dækker advokater, når de varetager to funktioner:
  - den første funktion dækker ydelse af bistand (...) ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klienter i forbindelse med en række specificerede aktivitetskategorier. De specificerede kategorier er stort set identiske med dem, som Kommissionens foreslår, med den undtagelse at der er tilføjet en ny kategori, nemlig tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
  - den anden funktion dækker gennemførelse af en hvilken som helst finansiel transaktion eller transaktion vedrørende fast ejendom på deres klients vegne og for dennes regning.

Anvendelsesområdet er således snævrere for bistands- og rådgivningsfunktionen end for gennemførelsesfunktionen. Den fælles holdning udelukker ikke juridisk rådgivning i forbindelse med retsager fra direktivets anvendelsesområde. Dette aspekt er dækket i artikel 6, stk. 3, hvor medlemsstaterne har mulighed for at udelukke oplysninger, de har fået i forbindelse med en retssag eller i forbindelse med, at de vurderer deres klients juridiske stilling, fra direktivets oplysningspligt (jf. nedenfor). Den fælles holdning indeholder således ikke en del af Europa-Parlamentets ændring 16.

- I nr. 6, som vedrører forhandlere af genstande af høj værdi, er anvendelsesområdet blevet indsnævret, således at det kun dækker de tilfælde, hvor hvidvaskning er mest sandsynlig, for at undgå at pålægge forhandlerne unødige administrative byrder. Det er således blevet tilføjet til den af Kommissionen foreslåede tekst, at direktivets forpligtelser kun finder anvendelse, når forhandlere betales kontant og med et beløb på 15 000 EUR eller derover. Den fælles holdning indeholder ikke Europa-Parlamentets ændring 17, 18 og 19.
- Nr. 7 i Kommissionens forslag er udgået, da det betragtes som overflødig.
- Nr. 1, 2, 4 og 7 (nr. 8 i Kommissionens forslag) er uændrede i forhold til Kommissionens forslag. Den fælles holdning indeholder ikke Europa-Parlamentets ændring 20, da Rådet finder det uhenigtsmæssigt at udvide direktivets anvendelsesområde til de embedsmænd, der er nævnt i ændring 20.

Artikel 3, stk. 1 og 2, i den fælles holdning, ifølge hvilke alle de af direktivet omfattede institutter og personer er underlagt kravene i disse bestemmelser, er uændret i forhold til Kommissionens forslag. Rådet mener, at bestemmelsernes affattelse er tilstrækkelig smidig til, at det undgås at pålægge kommercielle aktiviteter unødige byrder. For eksempel vil en ejendomsmægler i henhold til direktivet ikke være forpligtet til at kræve legitimation af en person, som blot forhører sig om muligheden for at leje en lejlighed eller et hus til at bo i, når der ikke er nogen grund til at mistænke ham for pengevidvaskning. Den fælles holdning indeholder således ikke Europa-Parlamentets ændring 21 og 22.

Bilaget med legitimationskrav til kunder i finansielle transaktioner uden direkte kontakt og henvisningen hertil i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forslag er udgået. Disse krav findes nu i et nyt artikel 3, stk. 10 (jf. nedenfor). Ved at lade bilaget udgå indeholder den fælles holdning Europa-Parlamentets ændring 33.

Den fælles holdning ændrer ikke artikel 3, stk. 3 og 4, som foreslået af Kommissionen, og som er identiske med det eksisterende 1991-direktiv, og Europa-Parlamentets ændring 24 er således ikke medtaget i den fælles holdning.

Bestemmelserne om kasinoer findes i et nyt artikel 3, stk. 5. Denne bestemmelse er en kombination af Kommissionens forslag og Europa-Parlamentets ændring 25. Teksten gør det klart, at der kræves legitimation, når kasinokunder træder ind i et kasino eller betaler kontant ved køb af spillejetoner til en værdi af 2 500 EUR eller derover eller bytter spillejetoner med en kasinocheck af en sådan værdi. Den fælles holdning indeholder således substansen af Europa-Parlamentets ændring 25.

Artikel 3, stk. 6 og 7, (artikel 3, stk. 5 og 6, i Kommissionens forslag) er uændrede i forhold til Kommissionens forslag.

Artikel 3, stk. 8, (artikel 3, stk. 7, i Kommissionens forslag) udvider undtagelsen fra legitimationskravene til også at omfatte et kredit- eller finansieringsinstitut beliggende i et tredjeland, der efter de relevante medlemsstaters opfattelse stiller krav svarende til, hvad der følger af direktivet. Rådet mener, at det vil gøre teksten uacceptabelt usmidig og gøre det vanskeligt at tage hensyn til den fremtidige udvikling, hvis der indsættes en detaljeret beskrivelse af de krav, som tredjelande skal stille i denne forbindelse. Det noteres dog, at Rådet mener, at medlemsstaternes måde at anvende denne bestemmelse på kan drøftes i det kontaktudvalg, der blev nedsat ved 1991-direktivet, for at undgå forskelle i anvendelsen.

Artikel 3, stk. 9, (artikel 3, stk. 8, i Kommissionens forslag) er uændret i forhold til Kommissionens forslag.

Den nye bestemmelse i artikel 3, stk. 10, erstatter de krav, der oprindeligt fandtes i bilaget til Kommissionens forslag. Bestemmelsen nævner formålet hermed, nemlig at de af direktivet omfattede institutter og personer skal træffe sådanne specifikke, relevante foranstaltninger, som er nødvendige for at råde bod på den øgede risiko for hvidvaskning af penge, der opstår i forbindelse med »transaktioner uden direkte kontakt«. Der gives eksempler på, hvad sådanne foranstaltninger kan bestå i, f.eks. at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af direktivet; det samme foreslås i Europa-Parlamentets ændring 23. Rådet mener, at affattelsen i den fælles holdning bedst sikrer den nødvendige smidighed og gør det muligt for myndighederne samt de berørte institutter og personer at tage hensyn til den fremtidige udvikling inden for elektroniske finansielle tjenesteydelser, f.eks. elektroniske signaturer. Som foreslået af Europa-Parlamentet i ændring 23 fastsættes det, at de interne kontrolprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, bør tage særlig højde for disse foranstaltninger. Den fælles holdning indeholder således delvis Europa-Parlamentets ændring 23.

Den fælles holdning indeholder med en lidt anden ordlyd de tekniske ændringer i artikel 4, 5, 8 og 10 i Kommissionens forslag. Den fælles holdning indeholder således ikke Europa-Parlamentets ændring 28.

Artikel 6, stk. 3, er blevet ændret i forhold til Kommissionens forslag. Der er foretaget mindre ændringer i affattelsen af første afsnit for at gøre teksten klarere.

Rækkevidden af andet afsnit, som giver medlemsstaterne mulighed for at undtage visse erhverv fra oplysningspligten i artikel 6, stk. 1, er blevet udvidet. Bestemmelsen omfatter nu revisorer, eksterne regnskabssagkyndige og skatterådgivere af de årsager, som er angivet i betragtning 19. Bestemmelsen omfatter også oplysninger, der er modtaget ikke blot i forbindelse med en retssag, men også i forbindelse med vurdering af en klients retsstilling. Endelig er der foretaget en række ændringer i affattelsen for at gøre det klart, at bestemmelsen vedrører alle aspekter af retssager. Det sidste punktum i andet afsnit i Kommissionens forslag, der indeholder en undtagelse fra valgmuligheden, er udgået som foreslået af Europa-Parlamentet i ændring 26. Den fælles holdning indeholder således delvis Europa-Parlamentets ændring 26.

Artikel 6, stk. 4, forbliver uændret i forhold til Kommissionens forslag, som igen er uændret i forhold til sidste punktum i artikel 6 i det gældende 1991-direktiv. Den fælles holdning indeholder således ikke Europa-Parlamentets ændring 27.

Artikel 7 og 9 er uændrede i forhold til Kommissionens forslag bortset fra en mindre teknisk ændring i affattelsen af artikel 9. Den fælles holdning indeholder derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 29.

Artikel 11 er ændret i forhold til Kommissionens forslag. Rækken af personer og institutioner, som er omfattet af bestemmelsen, er uændret, men den fælles holdning tilføjer et punktum, der gør det klart,

hvem forpligtelsen i artikel 11, stk. 1, første afsnit, gælder for. Den fælles holdning indeholder også et nyt stk. 2 som foreslået af Europa-Parlamentet. Den fælles holdning indeholder således delvis Europa-Parlamentets ændring 30.

Rådet har valgt at bevare artikel 12 i samme form som i 1991-direktivet og kun foretage en teknisk ændring, der er nødvendig på grund af udvidelsen af direktivets anvendelsesområde. Rådet mener, at spørgsmål vedrørende udveksling af oplysninger og samarbejde mellem Kommissionen (OLAF) og de nationale myndigheder ikke bør behandles i dette direktiv og har opfordret Kommissionen til at forelægge et nyt forslag vedrørende disse spørgsmål. Den fælles holdning indeholder derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 31 og 32.

Betragtningerne er blevet tilpasset som følge af de ændringer, der er foretaget i Kommissionens forslag og for at overholde retningslinje 10 i den interinstitutionelle aftale af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1). Betragtningerne indeholder Europa-Parlamentets ændring 3 og 34, mens ændring 1, 41, 4, 5, 7, 45 og 35 ikke er medtaget.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at alle de ændringer, der er foretaget i Kommissionens forslag, er i fuld overensstemmelse med direktivets formål. Hvor den fælles holdning ændrer Kommissionens forslag, sker dette for at udvide direktivets anvendelsesområde og således gøre det mere effektivt, idet der tages hensyn til behovet for at sikre, at enkeltpersoners ret til retligt forsvar eller repræsentation eller at få deres juridiske stilling vurderet ikke anfægtes. Rådet mener, at det således ændrede direktiv vil udgøre et vigtigt redskab til bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 6/2001

fastlagt af Rådet den 19. december 2000

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/.../EF af ... om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF

(2001/C 36/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets direktiv 79/373/EØF ⁽⁵⁾ er der fastsat regler for handel med foderblandinger i Fællesskabet.

(2) For så vidt angår mærkning tager direktiv 79/373/EØF sigte på objektivt og så præcist som muligt at oplyse landbrugerne om foderblandingers sammensætning og brug.

(3) Ifølge direktiv 79/373/EØF har der hidtil for foderstoffer til produktionsdyr kunnet anvendes en smidig mærkningsordning begrænset til angivelse af fodermidlerne uden oplysning om deres mængde og med mulighed for fortsat at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv.

(4) BSE-krisen (bovin spongiform encephalopati) og den nylige dioxinkrise har dog vist, at de nuværende bestemmelser er utilstrækkelige, og at mere detaljerede, både kvalitativt og kvantitativt, oplysninger om sammensætningen af foderblandinger bestemt til produktionsdyr er påkrævet.

⁽¹⁾ EFT ...

⁽²⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 12.

⁽³⁾ EFT ...

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 19.12.2000 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2000/16/EF (EFT L 105 af 3.5.2000, s. 36).

(5) Detaljerede kvantitative oplysninger om sammensætningen kan medvirke til at sikre tilbagesporingen af potentielt kontaminerede fodermidler til bestemte partier, hvilket vil gavne folkesundheden og forhindre spild af produkter, som ikke udgør en signifikant risiko for folkesundheden.

(6) Der bør derfor på dette stadium indføres obligatorisk angivelse pr. vægtprocentinterval af alle fodermidler, som indgår i foderblandinger bestemt til produktionsdyr.

(7) Af praktiske grunde bør oplysningerne om, hvilke fodermidler der indgår i foderblandinger bestemt til brugsdyr, kunne anføres på en særskilt etiket eller i et følgedokument.

(8) Angivelsen af, hvilke fodermidler der indgår i foderstoffer, udgør i visse tilfælde en vigtig oplysning for opdrætterne. Derfor bør den ansvarlige for mærkningen efter individuel anmodning fra opdrætteren fremlægge en detaljeret liste i vægtprocent over alle de anvendte fodermidler.

(9) Det er ligeledes vigtigt, at foderblandingsfabrikanten kan vælge frivilligt at fremlægge den detaljerede liste i vægtprocent over alle de anvendte fodermidler.

(10) Det er desuden vigtigt, at oplysningernes nøjagtighed kan verificeres officielt på alle omsætningstrin. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet ⁽⁶⁾ kontrollere rigtigheden af oplysningerne i mærkningen af foderblandinger, og med henblik på at sikre disse kontrollers effektivitet skal foderblandingsfabrikanterne stille ethvert dokument vedrørende sammensætningen af foderblandinger, der skal bringes i omsætning, til rådighed for de kompetente myndigheder.

⁽⁶⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Direktivet er ændret ved direktiv 1999/20/EF (EFT L 80 af 25.3.1999, s. 20).

- (11) Der bør ligeledes fastsættes særlige bestemmelser for mærkningen af foderblandinger til selskabsdyr under hensyn til disse foderblandingers særlige karakter.
- (12) Da det i fremtiden ikke vil være muligt at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv, når der er tale om foderblandinger bestemt til produktionsdyr, bør Kommissionens direktiv 91/357/EØF af 13. juni 1991 om fastsættelse af de fodermiddelkategorier, der kan anvendes i forbindelse med mærkning af foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr⁽¹⁾ ophæves —
- 3) Artikel 5, stk. 5, litra d), affattes således:
- »d) datoen for mindste holdbarhed, nettomængden, varepartiets referencenummer samt godkendelses- eller registreringsnummeret kan anføres uden for det felt, der er forbeholdt de i stk. 1 nævnte oplysninger; i så fald skal det på de steder, der er beregnet til de pågældende oplysninger, anføres, hvor de findes.«

- 4) Artikel 5c affattes således:

»Artikel 5c

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 79/373/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 5, stk. 1, ændres således:

- a) Litra j) affattes således:

»j) varepartiets referencenummer«.

- b) Følgende litra tilføjes:

»l) for andre foderblandinger end foderblandinger bestemt til selskabsdyr: mærkningen »Listen over de fodermidler, der indgår i denne foderblanding, angivet i vægtprocent kan fås ved henvendelse til: ...«

(angivelse af navn eller firmanavn, adresse eller hjemsted og telefonnummer på den ansvarlige for de i dette stykke omhandlede oplysninger).

Foderblandingsfabrikanten skal på anmodning af en kunde oplyse denne om procentdelen af hvert fodermiddel, der indgår i den pågældende foderblanding.«

- 2) Artikel 5, stk. 3, ændres således:

- a) Litra c) udgår.

- b) Litra g) affattes således:

»g) for foderblandinger: deklARATION af iblandingsprocenten for hvert af de fodermidler, de indeholder«.

1. Når der findes en deklARATION af fodermidlerne, skal alle de fodermidler, der indgår i foderblandingen, nævnes ved deres artsbetegnelse.

2. Fodermidlerne anføres efter følgende regler:

- a) foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr:

i) anførelse af fodermidlerne ved angivelse af mængden i foderblandingen i rækkefølge efter faldende vægt ifølge de intervaller, der er fastsat i del C i bilaget, eller

ii) når artikel 5, stk. 3, litra g), anvendes, anførelse af fodermidlerne i rækkefølge efter den faldende vægt

- b) foderblandinger til selskabsdyr: anførelse af fodermidlerne enten ved angivelse af mængden eller i rækkefølge efter faldende vægt.

3. Er der tale om foderblandinger til selskabsdyr, kan angivelsen af fodermidlets artsbetegnelse erstattes med navnet på den kategori, fodermidlet tilhører ifølge de kategorier omfattende flere fodermidler, som er opstillet i henhold til artikel 10, litra a).

Anvendes den ene af disse to former for angivelse, er anvendelse af den anden udelukket, medmindre et af de anvendte fodermidler ikke tilhører nogen af de kategorier, der er fastlagt. I så fald anføres fodermidlet med artsbetegnelsen i rækkefølge efter faldende vægt i forhold til kategorierne.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 17.7.1991, s. 34. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/67/EF (EFT L 261 af 24.9.1998, s. 10).

4. I mærkningen af foderblandinger til selskabsdyr kan tilstedeværelsen eller det ringe indhold af et eller flere anvendte fodermidler, som er af væsentlig betydning for foderblandingers egenskaber, desuden fremhæves ved en særlig angivelse. I så fald anføres minimums- eller maksimumsindholdet af det eller de pågældende fodermidler udtrykt i vægtprocent klart, enten sammen med angivelsen af dette eller disse fodermidler eller i listen over anvendte fodermidler eller ved anførelse af det eller de pågældende fodermidler med vægtprocent under den tilsvarende fodermiddelkategori.«

5) I artikel 12 tilføjes følgende stykke:

»Medlemsstaterne foreskriver, at foderblandingsfabrikanterne efter anmodning skal stille ethvert dokument vedrørende sammensætningen af foderblandinger, som skal bringes i omsætning, til rådighed for de myndigheder, der har til opgave at udføre de offentlige kontroller, således at rigtigheden af oplysningerne i mærkningen kan verificeres.«

6) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 15a

Senest den... (*) forelægger Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes oplysninger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af den ordning, der er indført ved artikel 5, stk. 1, litra j) og l), stk. 3, litra g), og stk. 5, litra d), samt artikel 5c og artikel 12, stk. 2, navnlig hvad angår angivelse i mærkningerne af foderblandinger af mængden i vægtprocent af fodermidler, ledsaget af eventuelle forslag til forbedring af disse bestemmelser.«

7) I bilaget tilføjes teksten i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Direktiv 91/357/EØF ophæves fra den ... (**).

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (***) de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og administrative bestemmelser fra den ... (**).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) Fire år og otte måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) 20 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(***) 12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG

»DEL C

(som omtalt i artikel 5c)

Deklaration af fodermidler, som indgår i foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr

Fodermidlerne i foderblandinger skal angives i rækkefølge efter faldende vægt med følgende intervaller:

I	> 30 %
II	> 15-30 %
III	> 5-15 %
IV	2-5 %
V	< 2 %

Eksempler på deklARATION:

> 30 %

Byg

> 15-30 %

Sojabønner

Hvede

> 5-15 %

Havre

Ekstraherede roesnitter

Roemelasse

2-5 %

Vegetabilsk olie

Calciumcarbonat

Vitaminer (forublandede)

Sporstoffer (forublandede)

< 2 %

Magnesiumoxid

Monocalciumfosfat.»

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 10. januar 2000 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv baseret på traktatens artikel 152, stk. 4, om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger.
2. Da Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse under førstebehandlingen den 4. oktober 2000, fastlagde Rådet, efter at have hørt Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, sin fælles holdning på samlingen den 19. december 2000 i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 251.

II. MÅL

3. Formålet med forslaget er at styrke fællesskabslovgivningen om mærkning af foderblandinger for derved at få rådighed over et mere omfattende oplysningsmateriale, så der kan gribes ind for at opnå en bedre beskyttelse af folkesundheden. Forslaget indebærer i den forbindelse en obligatorisk deklaration af alle fodermidler og mængden heraf i foderblandinger til brugsdyr. Et sådant oplysningsmateriale vil i henhold til Kommissionen gøre det lettere at spore fodermidlerne og finde frem til de potentielt kontaminerede.

III. FÆLLES HOLDNING

A. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Rådet går ind for den indfaldsvinkel og det mål, som Kommissionen har foreslået, og som Europa-Parlamentet støtter, men har under udarbejdelsen af den fælles holdning fundet det nødvendigt at foretage en række — såvel substansmæssige som redaktionelle — ændringer i det foreslåede direktiv.

Rådets hovedsigte med disse ændringer har været:

- at gøre direktivteksten mere præcis og kohærent og således tilføre den større juridisk klarhed
- at tydeliggøre rækkevidden af visse bestemmelser.

B. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER

1. De vigtigste ændringer af Kommissionens forslag

De vigtigste ændringer vedrører bestemmelserne om de detaljerede kvantitative oplysninger, som fabrikanterne skal afgive om sammensætningen af foderblandinger til brugsdyr.

Rådet har på dette punkt ikke ønsket at følge Kommissionen fuldstændigt ved at pålægge fabrikanten at angive de nøjagtige mængder fodermidler, der indgår i foderblandinger. Det finder det af såvel praktiske som tekniske grunde urealistisk at stille et sådant generelt krav og har derfor som løsning valgt en deklaration, som også skal være obligatorisk, men som angiver de fodermidler, der er indeholdt i foderblandingerne, i vægtprocent efter faldende vægt inden for et bestemt interval (jf. artikel 1, nr. 4, og bilaget til den fælles holdning).

Den fælles holdning fastsætter dog, at foderblandingsfabrikanten på individuel anmodning fra en kunde skal udlevere en detaljeret liste i vægtprocent over alle de ingredienser, der indgår i den pågældende foderblanding (jf. artikel 1, nr. 1).

Denne løsning forhindrer i øvrigt ikke foderblandingsfabrikanten i frivilligt at udlevere den detaljerede liste i vægtprocent over ingredienserne (jf. ændringen af artikel 5, stk. 3, litra g), der er foretaget ved artikel 1, nr. 3, i den fælles holdning).

2. Rådets holdning til Europa-Parlamentets ændringer

a) Ændringer, der er blevet helt eller delvis medtaget i den fælles holdning

Ændring 1, 3 og 4 er blevet accepteret og indarbejdet i henholdsvis betragtning 10 og artikel 1, nr. 3 og 5, i den fælles holdning. Der er dog foretaget en lettere redaktionel tilpasning af ændring 1 og 4.

b) Ændringer, der ikke er medtaget i den fælles holdning

Rådet har ikke medtaget ændring 2 og 5 og har dermed afstemt sin holdning med Kommissionens.

Det fandt således,

- for så vidt angår ændring 2, at der, opgavens omfang taget i betragtning, burde gives Kommissionen den nødvendige tid til opstille en positivliste over tilladte fodermidler i foderblandinger
- for så vidt angår ændring 5, at der er for kort tid mellem den dato, som Europa-Parlamentet har foreslået, og det fremtidige direktivs anvendelsesdato.

IV. GENEREL KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning med de ovenfor anførte ændringer er en afbalanceret løsning, som, samtidig med at den i stor udstrækning tager hensyn til Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse, indfrier brugernes forventninger om gennemsigtighed såvel som fabrikanternes og kontrolmyndighedernes forventninger om enkelhed og effektivitet, og at den således er velegnet til at opfylde Kommissionens målsætning.
